

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 11 Aprilie st. v.

La Caransebeș se serbează iubileul de cincizeci de ani al preoției Preasfinției Sale Părintelui Episcop Ioan Popasu.

Este o însemnată și frumoasă parte din viața poporului român ceea-ce ni se reamintesc prin serba aceasta, căci Ioan Popasu nu este numai unul dintre cei mai distinși Arhiepiscopii români, ci totodată și unul dintre puținii bărbați români, care ne-au condus timp de cincizeci de ani în lucrarea noastră culturală.

Ioan Popasu s'a născut la Brașov, în anul 1808 (20 Decembrie), adică într'un timp, când întemeietorii cultului noastre moderne, Clain, Șincai și Maior, erau încă în viață, ear' George Lazar se afla încă la școală. Scolii românești nu existau pe acel timp la Brașov, și iubilarul, care și-a câștigat atât de mari merite pentru instrucțiunea română, și-a început studiile la școlile grecesci și la cele săsești din Brașov, le-a continuat în cele săsești din Sibiu și în cele maghiare din Cluj și le-a terminat la universitatea din Viena, unde a petrecut patru ani, dela 1833 până la 1836, ca intern în seminarul c. r.

Întorcându-se în anul 1837 dela Viena, a fost hirotonisit ca preot celibe și ales preot la biserica St. Nicolae din Brașov. Abia la 1863, Ioan Popasu s'a călugărit și a fost înaintat la treapta de Arhimandrit. Un an în urmă, la 1864, Maiestatea Sa reînființează prin rezoluțiunea dela 24 Decembrie Metropolia română greco-orientală; ear' în anul viitor 1865 Ioan Popasu este numit Episcop pentru dieceza Caransebeșului.

După o păstorire de nouă ani Preasfinția Sa a fost ales de către congresul bisericii române gr.-or. în scaunul metropolitan devenit vacant; guvernul a creșut însă de cuviință să nu propună Maiestății Sale confirmarea acestei alegeri. Astfel Ioan Popasu a rămas Episcop al diecezei Caransebeșului, pe care o păstorește în al douăzeci și doilea an.

Aceste sunt trăsăturile mari din viața bisericească a iubilarului.

Ioan Popasu n'a fost însă numai preot: îl găsim în toate mișcările noastre

naționale totdeauna între cei din frunte. El este unul dintre secretarii adunării dela Blaj și unul dintre membrii deputațiunii trimise din acea adunare la Tron. Tot în anul 1848 comitetul național îl trimite din nou la Viena, unde în înțelegere cu deputații veniți din Țeara-Ungurească, din Bănat și din Bucovina prezintă Maiestății Sale petițiunea, în care se formulează dorințele tuturor Românilor din țările de sub ocrotirea Casei noastre domnitoare.

Tot astfel și mai târziu, de câte-ori s'a ivit vre-o mișcare națională mai generală, Ioan Popasu a fost între reprezentanții obșteii naționale românești, și nimic fără de dînsul nu s'a încercat, fără de dînsul nimic nu s'a făcut.

Dar' activitatea lui s'a desfășurat mai ales pe terenul instrucțiunii românești.

Timp de aproape treizeci de ani, cât a condus protopopiatul Brașovului, a lucrat fără de încetare, și-a îmbărbătat pe creștinii mai cu dare de mână și a profitat de împregiurări, ca să creeze pretutindenea școli românești, astfel, că Brașovul foarte în curând a devenit cel mai însemnat dintre centrele de cultură ale Românilor din țările coroanei ungare, și școlile din Brașov, gimnasiul, școala reală și școala comercială au avut o înflorire hotărâtoare asupra dezvoltării noastre. Brăvi cetățeni români ai Brașovului sunt și pot să fie mândri de aceste creațiuni ale lor, ei însă nu au uitat, că Ioan Popasu e acela, care și-a condus și îmbărbătat în lucrarea lor, el mai ales acela, care a dat acestor așezăminte de cultură direcțiunea sănătoasă, prin care ele au câștigat reputațiunea lor.

Ajuns Episcop al Caransebeșului, Ioan Popasu a continuat lucrarea începută la Brașov într'un cerc mai larg, dar' în condițiuni mai grele. Foarte în curând a creat la Caransebeș singurul centru de cultură, pe care-l avem în părțile Bănățului, n'a putut însă să ducă până în sfârșit lucrarea începută prin întemeierea unui gimnasiu românesc, deoarece ce a întâmpinat cea mai hotărâtă împotrivire din partea guvernului ungar.

Dar' Ioan Popasu este mai presus de toate un om de adevărată superioritate culturală, unul dintre puținii oameni, care ridică nivelul societății, din care fac parte, chiar și numai prin prezența lor în ea, un om, care ori-și-unde se ivesce, încălzește și îmbărbătează, îndeamnă și scoate la iveală elementele mai bune, cu care vine în atingere. Înzestrat cu cele mai frumoase daruri firești, instruit și cult în puterea cuvântului, Ioan Popasu pretutindenea, pe unde a trecut, a deșteptat rivalitatea de înaintare, a pus în evidență pe oamenii mai distinși, și-a încurajat în lucrarea lor, și-a ajutat și și-a răsplătit, când nu putea altfel, cel puțin prin mulțumirea sa sinceră și manifestată cu toată căldura unei inimi însetate de progres. Și nu mai e astăzi Brașovul ceea-ce era odinioară, când Protopopul Ioan Popasu îndemna în fiesce-care și pe fiesce-care la lucrare, pune în evidență pe cei ce se distingeau, făcea deosebire și stăruia să facă și întreaga societatea deosebire între cei ce dau mai mult și cei ce dau mai puțin. Și n'ar fi Brașovul, și n'ar fi Caransebeșul, n'am fi noi Români ceea-ce suntem, dacă n'ar fi trăit în mijlocul nostru oameni ca Ioan Popasu, care ne-au ridicat și ne-au mînat înainte, mereu înainte.

Și de aceea luăm cu toții parte la serbarea fraților nostri din Caransebeș și-i mulțumim cu toții Providenței, pentru-că ne-a făcut parte de oameni ca Ioan Popasu și și-a ajutat să primească la adînci bătrânețe expresiunea sentimentelor noastre de devotament.

Revistă politică.

Sibiu, 11 Aprilie st. v.

Incidentul dela granița franco-germană cu arestarea comisarului special francez Schnaebele face mare senzațiune. Foile parisiane ilustrează lucrul astfel: Schnaebele e comisar special francez la gara din Pagny lângă Mosel. El fu arestat de către poliția germană, și în Pagny se privește lucrul de ocamdată, ca și-când lui Schnaebele și-s'ar fi pus o cursă. Schnaebele primii dela dl Gautsch, comisarul de poliție german în Ars lângă Mosel, mai multe scrisori, prin care fu invitat a veni la fruntarie,

spre a conferi oficial cu comisarul german. La 20 l. c. merse Schnaebele pe jos în calea lui Gautsch. De abia trecu fruntaria, și îl prînsă doi indivizi în bluze albe, care pîndiau într'una din vilele din apropiere, îl trîntiră la pămînt și-l duseră cu forța la Novéaut, unde și-se legară mînilor. La 4 oare după amiazi fu dus la Metz, unde trebuî numai decît să se supună unui interogatoriu.

Nu se știe până acum, ce anume a putut da prilegiu la această arestare. „Metzer Zeitung“ afirmă, că arestarea ar sta în legătură cu agitațiunea ligei patriotice, ceea-ce însă nu ar fi de loc adevărat. Prin împregiurările, în care s'a fost întemplat, arestarea produse cea mai mare agitație în Metz și Nancy. Unele foi parisiane se întreabă, dacă această nu e o provocatiune intenționată și sînt de părere, că există o cursă la mijloc. Alte foi, ca și „Liberté“ dic, că tot lucrul poate să fie și o neînțelegere regretabilă și ar fi la toată întemplarea bine a aștepta detaluri și a păstra liniștea.

Cercurile conducătoare din Paris primă cele dintău împărțări dela dl Schnerb, prefectul din Nancy, și acele consună cu expunerile de mai sus. El a raportat, că va pleca la Pagny, spre a introduce cercetarea la fața locului.

Până ieri încă n'a fost sosit din Berlin nici o explicațiune în această privință. Toată lumea așteaptă cu multă nerăbdare explicațiunile din Berlin, și cu drept cuvînt, pentu-că raporturile între Franța și Germania sînt de astfel, că cel mai mic și une-ori neînsemnat incident între aceste două state ar pute să aibă cele mai funeste urmări.

Retragerea d-lui Deroulède dela presidența ligei patriotice formează încă obiectul comentărilor diaristice. „Figaro“ din Paris publică o întrevorbire ce ar fi avut-o unul dintre raportorii sei cu dl Deroulède. Acesta se se fi declarat, că el a depus presedința ligei patriotice, din cauză, că manoperele ministrului-president și celele tuturor persoanelor politice, care în acest moment sînt la cîrmă, îl umplu de aversiune. Germania — dîse fostul president al ligei — n'a pretins nimic dela Goblet și Goblet nimic dela Germania; ear' liga patrioților, care totdeauna a avut în vedere apărarea națională atât în privința militară, cât și comercială și industrială și nici când n'a provocat, a fost rău înțeleasă. În sfîrșit

Foia „Tribunei“.

Mincinosul.

Comedie în 3 acte
de Carlo Goldoni.

Actul II.

Scena XII.

(Urmare.)

Pantalone. — Școală-te, ai merita, ca să te oropsesc, ca să te alung din casa mea. Dar' fîi voiu binele, tu ești nicul meu fiu, și dacă lucrul este făcut, nu este nici un leac. Dacă căsătoria va fi de seama noastră, dacă nora fîi va scrie și-mi va vorbi, poate, poate o voiu primi. Dar' dacă te vei fi însurat cu vre-o strolimbă... .

Leliu. — Ei, tată, de ce vorbești așa! Eu am luat de soție pe o tinăra foarte cum se cade.

Pantalone. — De ce condițiune?

Leliu. — Este fîca unui cavalier.

Pantalone. — Din ce țeară?

Leliu. — Din Neapol.

Pantalone. — Zestreă?

Leliu. — E foarte bogată.

Pantalone. — Și de o asemenea căsătorie se nu mă înscințezi? Îți era poate frică, că voiu dicea nu? Doar' nu sînt nebun. Bine ai făcut, că ai făcut așa. Dar' pentru-ce se nu mi-o

spuî nici mie, nici unchiului teu? Ai făcut-o poate prin ascuns de ai sei?

Leliu. — O știu toți.

Pantalone. — Pentru-ce se-mi ascunzi lucrul mie și fratelui meu?

Leliu. — Pentru-că am făcut căsătoria iute, în pripă.

Pantalone. — Cum se înțelege o căsătorie iute, în pripă?

Leliu. — Fui surprins de tată în odaia amantei mele...

Pantalone. — Și ce căutai tu în odaia fetei?

Leliu. — Nebunii de dragoste, valorile tîne-
rețelor!

Pantalone. — Ei, păcatele mele! — Destul că ești însurat, se-ți fie de bine. Cum se numește nevasta ta?

Leliu. — Briseide.

Pantalone. — Și tatăl seu?

Leliu. — Don Policarpio.

Pantalone. — Pronumele?

Leliu. — De Albacava.

Pantalone. — Este ea tinăra?

Leliu. — De anii mei.

Pantalone. — Cum și-ai făcut prieteșugul?

Leliu. — Moșia lor era vecină cu a noastră.

Pantalone. — Cum te-ai introdus tu în casa lor?

Leliu. — Prin mijlocirea unei fete din casă.

Pantalone. — Și el te-a găsit în odaia ei?

Leliu. — Da, eram numai eu și ea.

Pantalone. — Diua sau noaptea?

Leliu. — Cam pe întunec.

Pantalone. — Și ai avut așa de puțină minte, de te-ai lăsat să te găsească, cu risicul de a fi omorît?

Leliu. — M'am ascuns într'un dulap!

Pantalone. — Cum te-a găsit dar'?

Leliu. — Ciasornicul meu de repetițiune a sunat oarele, și tata fetei a cădut la băneală.

Pantalone. — O drace! Și ce a dîs el?

Leliu. — A întrebat pe fîca sa, că de unde este acel ciasornic?

Pantalone. — Și ea?

Leliu. — Și ea răspunse îndată, că l'a primit dela verișoara sa.

Pantalone. — Cine este această verișoară?

Leliu. — Ducea Matilda, fata principelui Astolfo, sora contelui Argante, mare maestru de vînatore al Maiestății Sale.

Pantalone. — Această soție a ta are rude-dinii îngrozitoare.

Leliu. — Este de o nobletă strălucită.

Pantalone. — Ei, și despre cias ce a dîs tată-seu? S'a mulțumit cu atîta?

Leliu. — A voit să-l vadă.

Pantalone. — Ei, bravo! Și ce s'a mai întemplat?

Leliu. — A venit Briseide, a deschis puțin dulapul și mi-a cerut încet ciasornical.

Pantalone. — Bine; se-l fi dat și se isprăvia.

Leliu. — Scoțîndu-l din buzunar, lanțul s'a acățat de cocoșul pistolului, pe care îl țineam în-cărcat și pistolul a luat foc.

Pantalone. — O, vai de mine! și și-ai făcut rău?

Leliu. — Ba, de loc.

Pantalone. — Și ce s'a făcut mai departe?

Leliu. — Gălăgie, șgomote. Socrul meu a chemat slugile.

Pantalone. — Și te-a găsit?

Leliu. — Cum nu!

Pantalone. — Îmi tremură inima! Și ce s'a mai întemplat?

Leliu. — Am pus mîna pe spadă și toți au fugit.

Pantalone. Dar' dacă te omorîu?

Leliu. — Am o sabie, care nu se teme de o sută de inși.

Pantalone. — În teacă cu sabia, frățioare, în teacă; — și așa ai scăpat?

Leliu. — N'am voit să părăsesc pe frumoasa mea.

Pantalone. — Și ea ce-a dîs?

Leliu. — (Cu frăgețime.) Mi-s'a aruncat la picioare cu lacrimile în ochi.

sosî timpul, când Francaia privi cu curajul la pericol; Francaia avea un scut serios în Rusia, Italia trăgăna. Nici când n'a fost ocaziunea atât de favorabilă și nici când n'a fost cancelarul imperului atât de obraznic, dar guvernul francez luă toate de bani buni și nu se pregătise cu nimic în contra unei invasiuni momentane. Și când li se vorbea de provincii pierdute, membrii cabinetului francez răspundeau: Noi nu renunțăm la nimic, dar noi nu sîntem încă gata, trebuie să așteptăm, Germania avu lipsă de 60 de ani spre a răsbuna Jena. „Atunci regret“, dîse Deroulde, „că Ferry nu fî aici; Ferry ar fi știut să se folosească de unicul privilegiu pentru o revanșă sigură“. Deroulde se teme, că, trăgându-se cu revanșă încă vre-o trei sau patru ani, toate vor fi pierdute, pentru-că atunci vine o nouă generațiune sub arme, care n'a cunoscut derutele dela 1871 și nu a călcat nici odată pe teritor alsațian. Această generațiune n'ar mai pretinde recucerirea. Vădînd deci, că nu mai bate oara revanșei, el mai bucuros se retrage.

În dieta prusiană decurge desbaterea asupra legii bisericesci. Din discuțiunile dela 21 Aprilie sînt îndeosebi a se accentua trei momente. Cel dintîiu e declararea, ce a făcut-o Windhorst în numele centrului. În aceea se dîce, că urmînd provocări sfîntului Părinte, centrul va vota pentru lege; dar în aceeași declarare se limitează în cel mai hotărît mod competența scaunului papal în cestiunile guvernamentului bisericesc. Astfel acceptarea legii e asigurată și principiile de Bismarck nu a întrelăsat a-și dovedi pentru aceasta recunoștința sa față cu centrul, reținîndu-se dela ori-ce recriminațiune față cu acela. admitînd chiar, că Germania are sî-i mulțumească în multe privințe; — se poate însă, că în Roma nu vor fi oamenii prea mulțumiți cu reserva ce s'a cuprins în declararea centrului. Mai departe merită toată atențiunea discursul d-lui Richter, mai ales de aceea, că descoperi adevăratele tendințe ale proiectului. Conducătorul liberalilor arătă, cum dreptul de intervenire ar pute să servească interesele politice ale guvernului și cum înrîurirea guvernului asupra preoților ar pute să se mărească prin acela. Principele Bismarck, care vorbi de două-ori și-și îndreptă atacurile mai ales asupra lui Richter, nu negă scopurile politice ale proiectului, din contră el dovedi, că preț pune pe ajungerea acelora amenințînd, că la cas că proiectul se va respinge sau numai se va amenda, el va fi silit sî-i ceară demisia din postul unui ministru-president prusian.

Cu toate aceste acceptarea proiectului e așa dîcînd, sigură, deși național-liberalii o resping. Ieri s'a continuat desbaterea și poate ađi se va și termina.

Programul național săsesc.

IX.

Periodul dietal, la al cărui început stăteau vijeliile anului 1882, își păstră pentru noi caracterul ce-l arătara aceste: el aduse la 1883

Pantalone. — Pare că-mi istorisesc o poveste. Leliu. — Și cu toate acestea îți povestesc adevărul curat.

Pantalone. — Cum s'a isprăvit istoria?

Leliu. — Socrul meu a alergat la justiție. A venit un căpitan cu o companie de soldați, m'au silit a o lua de soție și ca pedeapsă m'au dat douăzeci de mii de taleri ca zestre.

Pantalone. — (Aceasta a fost poate întâia dată, că dintr'un rîu s'a născut un bine.)

Leliu. — (Stîdî pe cel dintîiu gazetar din Europa să născocască o poveste mai întortocheată ca a mea.)

Pantalone. — Fiul meu, ai trecut prin nisece prea mari încurcături: după ce ai reușit înse cu onoare, mulțumesc cerului, dar pentru viitor sî ai mai multă minte. Dar de ce sî nu spui nimica din toate aceste unchiului tîu?

Leliu. — Când s'au întîmplat acestea, el era foarte greu bolnav.

Pantalone. — Ei, și pentru ce nu m'ai scris-o mie?

Leliu. — Am așteptat să vi-le spun cu graiul.

Pantalone. — Pentru ce nu ai adus mireasa cu tine la Veneția?

Leliu. — Nu s'a putut, e însărcinată în a șe-sea lună.

Pantalone. — Însărcinată? În a șe-sea lună? Așadar lucrurile nu sînt deodată așa nouă.

după grele lupte legea pentru scoalele medii, despre care însuși ministrul-president admise, „că proiectul chiar din punct de vedere maghiar național voesc... la toată întîmplarea se face mai mult, ca și cît era dreptul a se face până acum în sensul legilor noastre“; ea aduse cu sine nouă urcări de dări, respingîrea tuturor încercărilor universității săsesci, de a restabili pacea, ea aduse cu sine pretențiunile ilegale ale ministrului de culte cu privire la extinderea instrucțiunii limbei maghiare în clasele populare, ea aduse cu sine o mîrire a șovinismului maghiar într-o măsură nemai pomenită. Pentru-că deja faptul, că am cutezat să ne întrepunem pentru naționalitatea noastră, ni s'a fost imputat drept trdare de patrie. Mai mult, mreaja reuniunilor de maghiarisare se extinse și mai încolo peste țeară, — acusele și plîngerile noastre nu erau ascultate, ba o agitațiune întemeiată pe motive nepermise se născu a vîr pe terenul bisericeii ev. din Ardeal cestiunea de naționalitate și a îndemna pe „Ciangăi“ de a se lăpda, prin un nou flux de bănuiri ale „Sașilor“.

Așa ear' nu puteam face altceva, decît la 1884, când se întîmplaseră alegerile pentru dieta de ađi, să ne punem din nou pe basa vechiului program.

Comitetul partidului, care la 22 Maiu 1884 se întrunî în Sibiu, nu află nici un singur fapt, care admitea concluziunea, că guvernul se va lăsa de direcțiunea sa de până acum; el nu putu altceva, decît să confirme în întreg cuprinsul seu programul dela 1881. Pentru-că:

„În periodul dietal ce a trecut s'au creat legi, cari înăspresc contrastul direcțiunii unilaterale ce domnesce în statul nostru față cu condițiunile de existență economice și naționale ale cetățenilor acestei țeri poliglote, care largesc abisul între locuitorii aceleia ce aparțin deosebitelor naționalități și confesiuni și alterează și mai mult dezvoltarea liniștită a statului ce-l cuprinde în sine și iubirea noastră de patrie.

„Opintirile pătimase, de a pune statul maghiar pe basa unei unice individualități de popor pretutindeni preferite, pe baza individualității de popor maghiare, încă tot n'au făcut loc unei dreptăți binevoitoare și față cu cetățenii nemaghiari ai patriei, din contră a aflat o expresiune și mai aspră prin nouele legi și acte ale guvernului“.

Și ce ne-a adus acest din urmă period dietal (1884—1887)?

Plînsorile despre procederea față cu universitatea stau neresolvate; abuzurile pe terenul scolar s'au înmulțit în mare măsură; legile municipale și comunale dela 1886 au redus autonomia la o aparență goală, reuniunea de maghiarisare din Cluj ne-a atacat direct în viața noastră națională, ba în comitatul Tîrnavei-mici se impune pentru reuniunea de maghiarisare din Cluj o dare, în Tîrnavele mari își face mendrele Gabriel Bethlen, în Bistrița-Bánffy — într'un mod nemai pomenit într'un stat de cultură, — ear' în dietă Maghiarul Mocsáry se timbrează drept un trădător, pentru-că se întrepune pentru observarea legii de naționalitate!

Aceasta e adevărata stare a lucrurilor!

Cel-ce compară programul din Mediaș dela 1872 cu cel dela 1884 (resp. 1881), poate acolo afla în cadru restrîns decursul grelei noastre lupte: atunci se tracta de menținerea constituției municipale săsesci, astăzi trebuie să ne luptăm

Deu nu e frumos dela tine să nu mă încunoscîtezi. Va dîce socrul tîu cu drept cuvînt, că ai un părinte nepăsător, nesciindu-î eu nici o linie prin care sî-i arăt bucuria mea pentru această căsătorie. Dar' ceea ce n'am făcut, am să fac acum. Chiar astăzi-seară pleacă posta la Neapole; voi sî-i scriu socrului și sî-i recomand deosebită grijă pentru noră și pentru creatura, ce va vedea în curînd lumina zilei, care fiind fructul fiului meu, este și al meu. Mă duc... Dar' nici nu-mi mai aduc aminte pronumele domnului Policarpui. Ean spunemi-l din nou, scumpul meu fiu.

Leliu. — (Nu mî-l mai aduc aminte nici eu.) Don Policarpui Varzar.

Pantalone. — Varzar? Mî-se pare că nu mî-l-ai spus așa. Ah, acum îmi aduc aminte, mî-ai spus de Albacava.

Leliu. — Ei, bine, Varzar este pronumele, Albacava este titlul moșiei sale, el se numește și într'un fel și într'altul.

Pantalone. — Am înțeles. Mă duc să-i scriu. Îi voi spune, că îndată ce va fi în stare să vină, să trîmîță la Veneția pe scumpa mea noră. Abia aștept cîasul să sîrît pe acel mic moștenitor, pe unica speranță și sprîgin al casei Bisognosi și razim al bătrînețelor sîrmanului Pantalone. (Pleacă.) (Va urma.)

pentru observarea legii municipale săsesci față cu noi;

atunci noi ceream susținerea legilor religio-nare ardelenesci și prin aceasta susținerea autonomiei bisericeii și scoalei noastre, astăzi trebuie să ne apărăm în contra abuzurilor organelor administrative, care trec marginea legilor;

atunci ceream noi revisuirea legii de naționalitate, care dă prea puține drepturi și libertăți, și astăzi acele puține drepturi ale aceleia nici nu se mai observă față cu noi;

atunci noi speram, că în cadrul legii vom pute să ne scutim viața noastră națională, și astăzi reuniunile de maghiarisare ne discută îndreptățirea existenței și ne silesc a ne da proprii nostri bani — spre maghiarisarea noastră!

Atunci așteptam, că e de lipsă numai des-lușire despre ceea-ce voim și cerem, ca să putem fi înțeleși „în sus“ și să se ridice rîul ce ne apesa, — și astăzi?

(Va urma.)

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

De pe malul Mureșului, 7 Aprilie v. 1887.

Correspondența „de pe malul Crișului-negru“ din nrul 73 al prețuitului D-Voastre jurnal, m'a îndemnat să scriu și eu vre-o câteva șiruri referitor la viața socială a Românilor nostri bihoreni. Vă rog deci, să dați loc acestor șiruri în coloanele „Tribunei“.

Omul cu interes pentru scumpa sa nație, dacă va fi stînd în curent cu foile noastre, — îndată va fi observînd, cumcă Români din toate părțile Austro-Ungariei mult-puțin se mișcă, dau semne de viață, — numai Români bihoreni, urmașii lui Menumorot, stau pe gânduri și nu știu încotro să apuce, sau nu voesc să se apuce de nimic, — cu un cuvînt ne pare ca-și-cînd nu le-ar plăce să fie strănepoți demni ai protopărintelui lor Menumorot.

Așa o înțelege aceasta și dl pseudonim „Non quis, sed quid“ și așa o înțeleg aceasta și mulți alții.

Starea de lucruri însă ne face să ne îngrijim de viitorul Românilor bihoreni și toate privirile noastre sînt îndreptate și trebuie îndreptate într'acolo, căci, dacă Ardeleanul, Aradanul, Bănățanul, Maramureșanul și alți Români fac pași siguri pe calea progresului, atunci negreșit, că o vom pretinde aceasta și dela Bihorean, ba cu atât mai virtos dela Bihorean, cu cît în vremele de mai nainte chiar Bihoreanul era acela, care dedea semne de o viață trînică, de o expresiune a libertății, el era cel mai pronunțat în dorințele științe.

Astăzi, par'că a perit din el virtutea strămoșească și par'că vocea bardului nostru Andreiu Mureșan n'a pîtruns încă până la pleșugul Bihor, căci tîii sei par'că tot zac „în somnul cel de moarte“, și dîce și eu împreună cu dl pseudonim „Non quis, sed quid“ că: „în multe părți sînt reuniuni preoțești, de ale femeilor, de ale învățătorilor și coruri bisericesci de ale plugarilor, numai în Oradea-mare, Beiuș și giur — nimic, de loc nimic, — Românașii din părțile aceste stau cu mîinile încrucișate.“

Aceasta nu ni-o putem explica.

Și dacă n'am ști, cumcă în Bihor este o frumoasă inteligență română, dacă n'am ști, că cele mai multe dintre grațioasele dame române sînt faloase de viața lor sabină, și dacă n'am ști, că în centrul lui este un așezămînt frumos cum e gimnasiul românesc din Beiuș, — atunci n'am dîce un cuvînt; dar' dacă pre lîngă toate aceste Români nostri frați nu dau semne de viață, atunci n'avem aceasta să o atribuim decît numai amuririi și ruinătorului indiferentism.

Las' că cunoaștem împrejurările și timpurile grele, în care a ajuns bietul Român bihorean, căci în Bihor „domni“ cu atotputernicia lor de mult fac, ceea-ce „kultur-egyiet“-ul își propusese să facă, adevă se-l stoarca, se-l despoae, se traga și pielea de pe bietul Român, se-l sarăcesc, că apoi — își închipuiesc ei — nu va mai avî nici limbă; — dar' ori-ce greutate, dacă ne apasă, cauta să ne mîntuim de ea, facem încercări pentru delăturarea ei și la urma urmelor cu cît va fi mai mare presiunea, cu atât mai mare se ne repulsiunea, și dacă domni fac acupne desperată, atunci și noi se facem o reacțiune de un asemenea grad.

Aceasta însă la Români bihoreni nu putem observa de loc, ba vedem că poporul de rînd a degenerat în servilism, cu toate că bine șcie, cumcă bietul țeran se afla într'o stare de compătimit, la starea abia mai suportabilă, la carea l'a adus administrățiunea inconșcie și tendențioasă a actualului guvern prin funcționarii sei, cari îl despoae de puținul ce îl mai are, îl desconsideră până a nu cunoașce față cu el nici drept, nici lege, nici chiar Dumneșeu.

Dar' țeranul s'ar simți mult mai ușor, dacă inteligența română s'ar interesa mai mult de

soartea lui; dacă l'ar povîrui, dacă l'ar da mai des mîna de ajutor; apoi dacă inteligența română s'ar pune umîr la umîr, lăsînd cestiunile private, personale la o parte, și ar înființa câte un institut de credit și de economii, unde sî-i depună țeranul banii mai de prisos cu încredere și de unde sî împrumute cu mai multă ușurință. Apoi dacă ar ține preoțiimea la reuniunile preoțești, învățătorii la cele învățătoresci; dacă pe sate s'ar înființa coruri vocale sau cel puțin câte un „cerc de lectură“; apoi dacă gentilele noastre Crișene s'ar constitui în „reuniune“, dacă nu în „reuniuni“ și etc., atunci, repet și țeranul s'ar simți mai ușor, căci i-se arată lumina.

Realizarea tuturor acestora depinde mai mult dela țaria voinței și nu dela „materie“.

În Oradea-mare înainte de asta cu 10 ani era o viață românească mai viuă, era o societate a studenților academici și făceau bucurie neamului lor, erau corurile române vestite; astăzi... din toate acestea a mai rămas „masa națională“ în cotel cafelei „Arborele verde“.

Beiușul asemenea înainte cu 10 ani se întrecea în ceea-ce e românesc, astăzi cugeti că pe Români nostri bihoreni i-a apucat năravul iepurilor și mî tem se nu ne mai dîcă odată cineva: „Până cînd veți tremura ca iepurii voi, cei ce vî lăudați, că aveți în vinele voastre sînge de Roman!“

Las, că și Beiușul își are greșile sale, dar' greșile se pot îndrepta, numai țaria voinței sî nu lipsească.

De ce, pentru exemplu, nu s'ar pute înființa atât în Oradea-mare, cît mai virtos în Beiuș o bancă națională pe acțiuni de câte 50 fl. v. a. cu un capital de 50.000 fl. sau și mai modest? Și dacă poate subsista banca ungurească din Beiuș, fiind Ungurii în minoritate atât în comitatul întreg, cît și în singurul Beiuș și giur, apoi de ce sî nu poată avî traiu și una românească!? căci nici cea ungurească, cred, nu e clădită pe condițiuni mai favorabile. Românu! apoi mai bucuros își va depune banii în mîinile cunoșcîtorilor sei, și țeranul mai ușor ajunge la cumpărarea unei acțiuni de 50 fl., ca la acelei de 100 fl. Astfel se învață a munci, a câștiga și a păstra.

Și de-ce Românele noastre beiușene nu se constituiesc în o „Reuniune a femeilor române“ ca celelalte surori? Au doară e aceasta imposibil? Sau doară sîntem mulțumiți cu atîta din limba românească, cît ne învață drăgălașele copile în scoala de fete a statului, unde în programul anului scolar se dîce că: „az oldh nyelvet tanitotta etc.“? Semn, că româna e respectată! Și nu vorbese de nepăsarea cu carea Români și în special profesorii gimnasiali privesc această expresiune.

Închipuiți-vă acum, Române și Români beiușeni, cît de bine s'ar potrivî o scoală românească de fete pre lîngă scoala românească de băeți, pre lîngă gimnasiul ce se ridică. Beiușul, cu scoala românească de băeți, dar' fără de cea de fete, ar sîmîna ca un Român, căruia îi lipsește mîna s'au brațul stîng.

Apoi să nu uităm, că fetițele noastre mai bine vorbesc ungurește, și românește numai foarte slab, și sî nu fiu silit să spun cu durere, că sînt familii române, ale căror mlădite nu știu un cuvînt românesc sau știu numai eacă așa superficial cît își ajunge în culină.

E fapt și ne doare, mult ne doare, căci Beiușul ar trebui să rămînă tot oraș românesc și limba română să fie limba de conversațiune, limba buzelor delicate

Și să nu se creadă, că sentimentele delicate din inima femeii nu se pot exprima și pe românește mai dulce și cu mai multă precisitate ca în limba ungurească sau în ori-și-care alta.

Invităm și rugăm damele române să-și arete virtutea străbunelor lor și să nu se lase roabe unei limbi străine, pe cînd limba noastră e atît de dulce și de armonioasă și Româncelor le stă atît de bine pe buze.

Iancu Hidanul.

Cronică.

Maiestatea Sa a dăruit comunităților bisericesci gr-cat. din Satu-mare, Voda-falău și Vulcoiu câte 150 fl.

Archiducele Wilhelm, inspectorul general al artileriei austro-ungare, și-a sîrbat în 21 Aprilie n. aniversarea 60 a zilei născerii. Cu privilegiul acesta s'a ținut un dîneu la moștenitorul de tron Rudolf, la care a luat parte și Maiestatea Sa Monarchul.

Numiri. Ministrul de culte și instrucțiune publică a întărit definitiv în postul seu de acum: pe învățătorul-dirigent dela scoala de stat din Cojocna, Ioan Benedek.

Clubul electoral din cercurile electorale S.-Reghin și Gernesig 's-a ținut adunarea sa în 21 Aprilie n., în care s'a votat unanim mulțumită comitetului central electoral din Sibiu și jurnalistice române pentru ținuta ei, declarându-se totodată solidară față cu conclusele aduse și aducându prin conferența generală electorală din Sibiu. S'au ales de delegați la conferența din 7 Maiu n. în cercul electoral S.-Reghin: Dr. Absolon Todea, avocat în S.-Reghin și Mihail Orbonașiu, avocat în S.-Reghin, de suplent: Basiliu Rațiu, protopop în S.-Reghin; în cercul electoral Gernesig: Patriciu Barbu, avocat și proprietar în S.-Reghin și Galacteon Șagău, protopop și proprietar în Idicel, de suplent: Basiliu Pop Hârșian, avocat în Sibiu. Tot cu ocaziunea aceea s'a compus și ales din nou clubul electoral pe următorii 5 ani sub presidența avocatului Patriciu Barbu din S.-Reghin, consistător din 29 membri.

Necrolog. Ana Pop Păcurar, preoteasa d-lui Nicolae Pop, preot gr.-cat. în H.-Giurtelec (comit. Selagiului), în urma unui morbo acut de pept a reposat în Domnul în 15 Aprilie n., și la 17 Aprilie a. c. rămășițele pământești s'au depus în sinul mamei noastre a tuturor, lăsând în doliu pe iubitul seu soț și 6 prunci minorenți, precum și numeroși consăngeni.

Generalul Kaulbars a părăsit Viena în 21 Aprilie n. La gară l-au însoțit ministrul plenipotențiar rusesc prințul Lobanoff, consilierul ambasadei rusești prințul Cantacuzeno, precum și ceilalți membri ai ambasadei rusești din Viena.

Cadavrul d-lui Mavrogheni, ministru plenipotențiar român la Curtea din Viena, a fost imbalamat în 21 Aprilie n. Dela Regele României Carol, dela Regina României Elisabeta, precum și dela Regele Sârbiei Milan a primit familia defunctului depeșă de condolență. Maiestatea Sa Monarchul nostru a trimis familiei reposatului prin mareașal de curte prințul Hohenlohe o scrisoare autografă, în care își exprimă condolența pentru pierderea îndurată. Contele Kalnokky, contele Taaffe și ceilalți miniștri, în ale căror case defunctul era un oaspe bine vădit, au trimis asemenea scrisori de condolență.

Sărbarea Pascilor în București. „Monitorul oficial al României” raportează: La 4 Aprilie, în Sămbăta Pascilor, la orele 12 noaptea, M. S. Regele, însoțit de casa Sa civilă și militară și escortat de escadronul de gendarmi, a mers spre a asista la sfânta Înviere, care, cu solemnitatea tradițională, s'a celebrat în biserica sfintei Metropolii. La această ceremonie au fost față d-nii miniștri, mai mulți domni senatori și deputați, de comențuri, ale curților și tribunalelor, dl primar al capitalei și alți funcționari ai statului și d-nii ofițeri generali și superiori aflați în garnisoană. O gardă de onoare cu drapel și muzică era înșirată în fața bisericii. Serviciul divin a fost oficiat de I. P. S. S. Metropolitul-Primat, încungiurat de înaltul cler. Când înalt Preasfinția Sa a pronunțat cuvintele: *Christos a înviat!* corul a intonat un imn și o salvă de 101 tunuri vestia capitalei sfânta Înviere a Domnului. Apoi începând liturgia și M. S. Regele luă în mână sfânta cruce, înaintea căreia s'au închinat toți asistenții. Conform tradiției strămoșești, s'a scris evanghelia sf. Ioan, care a fost semnată de M. S. Regele și investită cu sigilul statului. În urmă, M. S. Regele a binevoit a înfrunți la palat, în sala cea mare de mâncare, la dejun, la care a luat parte și M. S. Regina, pe I. P. S. S. Metropolitul-Primat, pe d-nii miniștri cu doamnele, pe înalții funcționari ai statului, pe d-nii ofițeri generali și superiori precum și pe toate notabilitățile, cari au fost față la serviciul divin. Maiestățile Lor, conform vechiului obicei, au ciocnit oue roșii cu persoanele prezente. La orele 3 1/2 dimineață, Maiestățile Lor, după-ace s'au întrecut în modul cel mai afabil cu toți oaspeții, s'au retras în apartamentele Lor. Luni, 6 ale curente, la orele 10 dimineață, MM. LL. Regele și Regina au mers la biserica Domnița Bălașa, unde au asistat la sfânta liturgie, oficiată de I. P. S. S. Metropolitul-Primat. Maiestățile Lor au fost întâmpinate la intrare de d-nii colonel N. Bibescu și Th. Văcărescu, episcopii așezămintelor Brâncovenesci.

Linia ferată Roșiori—T.-Măgurele (România) se va pune în circulație pe la 15 Maiu v.

La Constanța a sosit un nou remorcher, numit „Constanța”, comandat la Toulon, pentru flota României.

Interesant stipendiu român. La 15 Septembrie 1887 se va ține concurs în București, palatul Universității, pentru darea unei burse din fondul „Iosif Niculescu” pentru studiul limbii și literaturii slave. În primii doi ani bursierul va merge la universitatea din Viena, unde va urma la diplomatica latină mediavală, la cursurile despre istoria și literaturile popoarelor din Orientul Europei și mai în specie la istoria și literatura Slavilor. În al treilea an la universitatea din Cracovia, pentru a se perfecționa în limba polonă și în cunoașterea fântanelor istorice polone. În al patrulea an la universitatea din Dorpat, pentru a se perfecționa în limba rusă și în cunoașterea fântanelor istorice ruse.

Foc în mină. Mina de cărbuni din Framerics lângă Mons stă în flăcări din 20 Aprilie. Se așteaptă o mare catastrofă, de vreme-ce mai mulți ca o sută de lucrători se află încă în mine.

Cutremur de pământ. Pe insula Iersey s'a simțit în 21 Aprilie n. un cutremur de pământ cu pornire din sud-vest înspre nord-est. Cutremurul a durat vre-o câteva secunde și semăna cu o deșargă a artileriei. Pagubă nu a cauzat.

Academia română.

Raportul d-lui secretar general D. A. Sturdza asupra lucrărilor sesiunii generale din 1887.

(Urmare și fine.)

VIII.

Academia a acordat în această sesiune patru premii în sumă de lei 15,500.

Premiul Asociației craiovene pentru înaintarea învățământului public de 1,500 lei, destinaț celei mai bune cărți didactice publicate în anii 1883—1886 a fost acordat dlui doctor C. C. Codrescu pentru scrierile sale „Compendiu de igienă” și „Manual de medicină populară”, care singure au fost prezentate la concursul acestui premii și care au fost cu căldură recomandate la premiare de unanimitatea comisiunii însărcinate cu studiarea lor.

Premiul Năsturel-Herescu de 4000 lei a fost acordat dlui I. I. Roșca pentru scrierile sale dramatice „Fata dela Cozia” și „Lăpușneanul”.

Premiul Lazar de 5000 lei pus la concurs pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului „Flora descriptivă a unui județ din România”, după alegerea concurentului, a fost acordat autorului lucrării prezentate cu titlul „Flora Dobrogei.” Deschidându-se plicul cu numele autorului s'a constatat, că această lucrare este datorită învățatului botanist, colegului nostru Dr. Brândză.

Premiul Eliade Rădulescu de 5000 lei a fost dat dlui T. Văcărescu pentru scrierea sa „Luptele Românilor în războiul din 1877—1878”, publicațiune meritorie atât ca epocă literară, cât și ca scriere istorică. Academia a vădit cu fericire în această carte o expunere clară și temeinică a acelor fapte naționale, cari au întemeiat regatul României și au ridicat sus prestigiul numelui românesc.

Mai puțin norocoasă a fost Academia cu traducțiunile din Cicerone, care s'au prezentat la concurs. Raportul dlui coleg Quintescu asupra acestor traduceri a arătat nesuficiența lor, din care cauză ele nu au putut fi premiate.

Pentru studiarea publicațiilor și a manuscriselor ce se vor prezenta la concursul anului viitor, ai ales comisiunile provădute de regulament.

IX.

Comisiuni speciale au fost însărcinate de d-voastră cu cercetarea lucrărilor executate de delegațiune în decursul anului încetat precum și cu examinarea operațiunilor cassei. Din rapoartele acelor comisiuni d-voastră ați luat cunoștință despre modul cum a fost administrată Academia în anul trecut și ați dat aprobarea și deslegarea d-voastre asupra acestei administrări.

Comisiunea permanentă a bibliotecii v'a prezentat relațiunea sa asupra creșterii și bunei păstrări a colecțiunilor științifice ale Academiei. D-voastră ați dat aprobarea lucrărilor bibliotecii.

X.

Prin încetarea din viață a colegului nostru, G. M. Fontanin, s'a făcut un loc vacant în secțiunea literară. În această sesiune procedându-se la alegerea unui nou membru și secțiunea literară prestând 2 candidați cu paritate de voturi, d-voastră, în conformitate cu art. 24 din statute, ați decis a amina alegerea până la sesiunea viitoare.

Ați ales membru onorar pe dl H. Bailon, unul dintre cei mai iluștri botanisti de astăzi.

După propunerea secțiunii istorice ați ales de membru corespondent la acea secțiune pe dl Ioan Calenderu, pentru studiile și scrierile sale asupra dreptului roman.

La secțiunea literară ați ales de membri corespondenți: pe dl architect A. Lecompte du Nouy, pentru însemnatele sale lucrări artistice; pe dl profesor I. Bianu, pentru lucrările sale filologice; pe dl St. Vêrgolici, pentru studiile sale literare; pe dl Theodor Burada, pentru publicațiunile sale de literatură populară și de muzică, și pe dl A. Naum, pentru scrierile sale literare.

XI.

Pentru executarea lucrărilor hotărâte în această sesiune și pentru conducerea activității Academiei în anul viitor, ați ales de președinte pe venerabilul nostru coleg M. Cogălniceanu și de vice-președinti pe d-nii colegi Hașdeu, Barițiu și Fălcoianu.

Sesiunea generală, pe care o închinăm astăzi, a fost precum se vede din această repede relațiune ocupată cu numeroase și variate chestiuni științifice și administrative. Dar' pe lângă lucrările noastre comune, secțiunile s'au ocupat de lucrările speciale, cari se țin de domeniul activității lor și în special, secțiunea istorică a desvoltat în timpul acesta o activitate, care merită a fi recunoscută.

Varietăți.

(Strigătul în războiu la Români.) Oștenii români după-ace erau animați, prin elocuența căpitanilor, apoi se aruncau asupra vrășmașilor scoțând strigăte înfiorătoare.

Toate popoarele au avut strigătul lor de războiu particular. Biblia ne spune pe al Ebreilor și Homer pe acela al timpilor eroici. Troenii strigau îndată-ace vedeau pe vrășmaș, Grecii așteptau minutul când se loviau, luptătorii români se animau strigând: *Feri! Feri!* Caesar în comentariile lui aproabă strigătele soldaților sei, și blamează tăcerea soldaților lui Pompeiu. Ca-ton censorul dicea, că raportarea mai multe victorii prin strigăte decât prin lovituri și presupunea, că ele provin totdeauna dintr'o inimă hotărâtă.

Moldovenii și Românii aveau în războiu fiecare strigătul lor particular, pe care cronicarii ni l-au păstrat. Astfel la Români îndată-ace oștenii vedeau pe vrășmaș, invocau de trei ori numele lui Isus: Isus! Isus! Isus! și apoi îndată se repezau asupra protivnicilor, strigând: la ei! la ei! la ei! sau: aide! aide! la ei! la ei!

Moldovenii aveau obiceiul însă înainte de Stefan-cel-Mare, a se arunca asupra vrășmașului, prin forosul răcet: *ucide! ucidel!* rămas nouă moștenire dela vechii Români, care strigau, cum vădăram, în momentul atacului: *Feri! Feri!* „Tegraphul”.

(„Mama.”) La Währing, o comună în cea mai apropiată vecinătate la Viena, există un institut special pentru copii idiști, dirigit de profesorul Hild. Acesta povestea colegilor sei o scenă, care arată modul particular, cum se desvoaltă câte odată simfementalitatea copiilor. O femeie veni într'o zi la institutul său, spre a vedea pe fiica sa mută din nascere. Profesorul Hild o întrebă în prezența copilei, dacă, când fata se afla acasă, n'ar fi pronunțat nici odată măcar un cuvânt cât de simplu. Mama fetei răspunse în mod negativ; atunci profesorul se uită ținută și cu expresiune interogativă la copilă, care, mișcându-și buzele și deschidând gura, pronunță deslușit cuvântul „mama.” Fericita femeie, care auzi pentru prima oară dela fiica sa acest dulce nume, versă lacrimi de bucurie.

(Cinci minute de regalitate.) O scenă dintre cele mai glumețe s'a petrecut într'una din serile trecute în cafeneaua Krasnapolsky, la Amsterdam.

Un domn în vârstă, care pare că sēmăna cu Wilhelm III, intră în sală, și în același timp un consumator se sculă în picioare, ridică pălăria în sus și ăse celor ce-l încungirau: *Eacă regele!* Îndată toată sala făcu același lucru, pe când străinul, căruia i-se făcuse loc să treacă, se îndreptă spre fundul salei. Acest domn, îndată-ace își dete seama de onoarea ce i-se făcea, își luă rolul său, salută cu mâna într'un mod regal și, după-ace luă păharul de muncă pe care chelnerii îl aduc fecăruia fără să mai aștepte să-l ceară, scoase din buzunar o panglică roșie, pe care o puse la butoniera chelnerului ce-i adusese păharul.

Falsul rege și toți consumatorii terminară această mică scenă de veselie bând în sănătatea lui Wilhelm III, în mijlocul unei mari ilariități.

(Magnetismul.) Un locuitor din Clichy (Francia), dl Anatol Gorre, asistase la o reprezentație de magnetism. El seșu în fața unei „mese mișcătoare”, prin mijlocul căreia se chemară spiritele. „Experiența” isbuti și ea isbi atâtea pe dl Gorre, încât întorcându-se acasă fu cuprins de halucinații. De abia Anatol se culcase, și i-se pără, că masa i-se învârtese. El o luă, deschise fe-reastră, și o aruncă afară. Apoi, culcându-se din nou i-se pără, că dulapul se mișcă; voind să-l arunce afară vădă, că tot ce era în casă juca un danț infernal. Turbat, nenorocitul luă un cuțit și alergă în stradă, unde, strigând: „Arestați pe magnetisor!” i-l înfipse în inimă.

Din public.*)

Convocare.

Subserisul club electoral al partidei naționale române convocă pe alegătorii români din cercurile electorale:

Turda, M.-Luduș și Vințul-de-sus la o conferență, care se va ține în Turda la 29 Aprilie st. n. 2 oare după ameați în cauza alegerilor viitoare, cu care ocaziune se va întregi comitetul clubului și prin membrii estranei și se vor alege din fiecare cerc electoral câte doi bărbați de încredere pentru conferența partidei naționale a tuturor alegătorilor români din Ungaria și Transilvania convocată deja pe 7 Maiu st. n. la Sibiu.

Din ședința clubului electoral al partidei naționale române, ținute în Turda, la 20 Aprilie 1887.

Dr. Ratiu,
președ. clubului.

Ioan Mesarosiu,
secretar.

Convocare.

Onorabili alegători ai partidului național din colegiul electoral Abrud-Roșia sînt convocați prin aceasta la o conferență electorală ținând în 1 Maiu a. c. st. n. după ameați la 3 oare în sala de lectură a casinei române din Abrud.

În această conferență se va alege comitetul clubului național pe o perioadă de 5 ani con-

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

secutivi, se vor alege doi delegați pentru conferența generală electorală convocată pe 7 Maiu în Sibiu, eventual alte propuneri de interes public.

Abrud, în 21 Aprilie 1887.

Alexandru Ciura,
notar.

A. Filip,
președ. clubului.

Convocare.

Membrii „Reuniunii învățătorilor români gr.-or. a despartământului Cluj din districtul Turda”, prin aceasta se convocă a participa la adunarea, care se va ține în comuna G.-Oșorhei în sala scoalei române la 23 Aprilie a. c. st. v. (în ziua de sf. George) cu următoarea

Programă:

1. Celebrarea cultului divin în biserica gr.-or. din loc, la care vor participa toți membrii reuniunii.
2. Deschiderea adunării prin președinte.
3. Constatarea membrilor.
4. Statorirea programei.
5. Pertractarea nr.-ului „10”.
6. Introducere în geografie.
7. Tractarea din limba maghiară „Tabla” din scoală.
8. Manuarea condicelor școlare.
9. „Ce e cauza de urșec copiii scoala”, disertațiune de membrul Avram Igna.
10. Propuneri.
11. Încheierea.

Cojocna, în 1 Aprilie v. 1887.

George Prigoană,
președinte.

Avram Igna,
notar.

A p e l !

Cu 1-ma Iulie st. n. a. c. până la finea aceleiași luni se va deschide la scoala confesională gr.-cat. din Murș-Luduș curs de industrie de casă, și anume se vor propune următoarele:

1. Împletitul unor coșeruce elegante din nuiele giluie de răchită, și cupțușite cu cașmir de diferite colori.
2. Împletitul unor coșerci de mână din iarba-marină (*Seegras=tengerifü*) și ornate cu trestie scilpicioasă (*Glanzrohr=lacknád*) asemenea în diferite colori și mărimi foarte elegante.
3. Auritul ramelor de icoane și oglinzi provădute cu cirade și imagini.

Afară de acestea: împletitul corfelor, tapetelor, rogozinelor de pat etc. din spetează.

Onorații domni colegi, cari se interesează de progresarea pruncilor și în industria de casă, sînt rugați cu toată stima, ca până la timpul suprașpt să trimită la subserisul 3 fl. v. a. pentru procurarea materialelor necesare.

Instrucțiunea va fi gratuită. Pentru cost, cuartir și spălat se va îngriji subserisul din cât se poate cu prețuri moderate. *)

Murș-Luduș, 20 Aprilie 1887.

Teodor Fekete-Negruițiu,
învățător.

*) Celelalte foi române sînt rugate a reproduce acest apel.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 23 Aprilie n. Foaia oficială publică numirea lui Schlauch de episcop al Orăzii-mari.

Londra, 23 Aprilie n. Casa de sus a acceptat bilul irlandez de lege agrară în a doua cetire.

Paris, 23 Aprilie n. Însărcinatul de afaceri german a încunoscînt pe Flourens, că guvernul german încă nu a constatat modalitățile arestării lui Schnaebele și-i rezervă a examina afacerea în înțelegere cu guvernul francez; arestarea s'a întemplat însă la ordin judecătoresc.

În urma cercetării autorității franceze s'a aflat, că atacul a urmat în faptă pe teritor francez. Procuratorul din Metz constată de altă parte, că atacul s'a întemplat pe teritor german. Cu privilegiul interogatorului Schnaebele protestă energie în contra unei violări de teritor și declară, că el nu cunoasce motivul arestării.

Foile de seară au pretins eliberarea lui și o excusare corespunzătoare. Foile de dimineață sfătuesc liniște și ăic, că tre-bue lăsat guvernul să lucreze.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.

Sciri economice din România. „Gazeta Săteanului“ dela 5 Aprilie v. serie următoarele: „A doua jumătate a lunii lui Martie și începutul acesteia au fost foarte prielnice pentru agricultură.

„Umezeala neîntreruptă a pământului și căldurile au înlesnit înfrățirea cerealelor semănate de cu toamnă și răsărirea ierbei, orđului și ovėsului.

„Săptămâna aceasta s'a început și semănatul porumbului“.

Piața din Sibiu, 22 April. Grâu hectolitra 47—80 chilo fl. 5.70 până fl. 6.50, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 4.50, până fl. 5.50 secara 68 până 72 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, orđ 58 până 64 chilo fl. 4.20 până fl. 4.80, ovės 40 până 45 chilo fl. 2.30 până fl. 2.70, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.40 până fl. 4.80, mėlaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 2.10 până fl. 2.50, semēntă de cânepă 49 până 51 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, linte 78 până 82 chilo fl. 10.— până fl. 11.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slăbina 100 chilo fl. 48.— până fl. 52.—, unsoarea de porc fl. 56.— până fl. 58.—, seu brut fl. 22.— până fl. 24.—, lumini de seu fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de seu fl. 46.— până fl. 48.—, săpunul fl. 22.— până fl. 25.—, fēn 100 chilo fl. 1.40 până fl. 1.80, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirtul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vițel 28 până 40 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 18 până 20 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 21 Aprilie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ușori 49.— cr. până 51.— cr., marfă țerānească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48.½ cr. până 49.½ cr., ușoară 49.— cr. până 50.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 48.— cr. până 48.½ cr., transito de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., transito ușori 48.— cr. până 49.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpēnițic la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 23 Aprilie st. n. 1887.

Hārtie-monetă romānă	Cump. 8.40 vënd. 8.45
Lire turcesci	„ 11.20 „ 11.25
Imperiali	„ 10.20 „ 10.25
Ruble rusesci	„ 1.10 „ 1.12

Piața cerealelor din Portul Brăila.Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 9 Aprilie 1887.

Vēndētorii	Cumpērătorii	felul	hectol.	grout. libru	prețul lei în aur
Vasmagidi	Chrisoveloni	Porumb	3500 57	6.—	6.20
Vasilato	„	„	3900 58½	6.20	6.33
Dimitriadi	Marchiani	„	2500 61½	6.50	6.55
Suditu	Feitler	„	770 61½	6.55	6.85
„	„	„	1000 62½	6.85	6.30
„	„	„	4000 60¼	6.30	6.25
„	„	„	1080 60	6.25	6.55
„	„	„	2360 61¼	6.55	6.—
„	„	„	1000 59	6.—	6.37½
„	„	„	2700 60	6.37½	6.32½
„	„	„	1500 60½	6.32½	6.37½
„	„	„	3000 61	6.37½	6.35
„	„	„	3700 61	6.35	6.30
„	„	„	3200 5½	6.30	6.50
„	„	„	3800 60¼	6.50	6.25
„	„	„	1800 60	6.25	6.12½
„	„	„	1700 60¼	6.12½	6.20
„	„	„	900 59	6.20	12.50
„	„	„	4000 60	12.50	11.80
„	„	„	870 58½	11.80	12.—
„	„	„	2750 58½	12.—	11.80
„	„	„	4450 59	11.80	5.90
„	„	„	385 58½	5.90	4.05
„	„	„	1000 52½	4.05	4.22½
„	„	„	1000 43½	4.22½	4.20
„	„	„	3600 42½	4.20	3.85
„	„	„	1350 59	3.85	8.55
„	„	„	1300 %	8.55	

Bursa de Budapesta

din 22 Aprilie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101 70
„ „ hārtie „ 4%	88 70
„ „ hārtie „ 5%	150.—
Imprumutul cāilor ferate ung.	98 50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	115 50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (8-a emisiune)	104 50
Bonuri rurale ung.	104 50
„ „ cu cl. de sortare	104 50
„ „ bānățene-timișene	104 50
„ „ cu cl. de sortare	104 50
„ „ transilvane	104 50
„ „ croato-slavone	99.—
Despăgubire pentru dija ung. de vin	120.—
Imprumut cu premiu ung.	124 50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	81 40
Rentă de hārtie austriacă	82 50
„ „ argint austriacă	113 —
„ „ aur austriacă	135 —
Losurile austr. din 1860	875 —
Acțiunile băncei austro-ungare	287 75
„ „ de credit ung.	283 50
„ „ „ „ austr.	102.—
Argintul	5 93
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	10 02
Galbeni împērătesci	62 30
Napoleon-d'ori	126 90
Mārci 100 imp. germane	
Londra 100 Livres sterlingi	

Bursa de Viena

din 22 Aprilie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	101 60
„ „ hārtie „ 4%	88 70
„ „ hārtie „ 5%	150.—
Imprumutul cāilor ferate ung.	98 60
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	127 20
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	116.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (8-a emisiune)	106.—
Bonuri rurale ung.	104 75
„ „ cu cl. de sortare	104 25
„ „ bānățene-timișene	104 25
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104 50
„ „ transilvane	104 50
„ „ croato-slavone	98 75
Despăgubire pentru dija ung. de vin	119 50
Imprumut cu premiu ung.	124 40
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	81 30
Rentă de hārtie austriacă	82 50
„ „ argint austriacă	113 —
„ „ aur austriacă	135 75
Losuri austr. din 1860	876 —
Acțiunile băncei austro-ungare	287.—
„ „ de credit ung.	282 70
„ „ „ „ austr.	—
Argintul	5 97
Galbeni împērătesci	10 45
Napoleon-d'ori	62 30
Mārci 100 imp. germane	126 90
Londra 100 Livres sterlingi	

Bursa de București.

Cota oficială dela 21 Aprilie st. n. 1887.

Renta amort. (5%)	Cump. 93 ½ vënd. 94.—
„ Rur. conv. (6%)	„ 83.40 „ —
Acț. de asig. Dacia-Rom.	„ — „ —
Banca națională a Romāniei	„ 940 — „ 950 —
Impr. oras. București	„ 34.— „ 36.—
Acț. de asig. Națională	„ 198.— „ 202.—
Credit mob. rom.	„ — „ —
Scrișuri fonciare urbane (5%)	„ 100.— „ 100.½
Schimb 3 luni	„ — „ —
Societ. const.	„ 123 60 „ —
Aur	„ 17.— „ 17.10

Cassa de păstrare din Seliște.

Cu începutul lui **Iulie a. e. st. n.** interesele pentru deponenți se reduc dela 6% la 5½%.

Seliște, în 10/22 Apr. 1887.

 Direcțiunea.

[445] 1—3

Mutare de local!

Subsemnatul își permite de a anunța onorabililor sei mușterfi, precum și p. t. publicului, că 'și-a mutat **salonul de ras și frizat** din localul său de până acumă în

edificiul parochiei romano-catolice din cetate, piața mare Nr. 2,

și că, spre a satisface tuturor dorințelor, a ajustat salonul său în modul **cel mai modern și comod.** Acolo se primesc toate soiurile de **lucrări de păr** spre efectuarea **cea mai ieftină și mai bună.**

De cercetarea cât mai numēroasă se roagă

Sibiu, 18 Aprilie n. 1887.

cu toată stima

Ioan Ehling,

frisor.

[448] 2—3

Farmacia

la „mērul de aur al imperului“.

I. PSEPHOFER**Viena**

Singerstrasse 15.

Pilule curățitoare de sange

mai nainte numite **Pilule universale**, merită numirea din urmă, fiindcă au adeverit efectul lor făcător de minuni, căci nu există o boală, în care se nu se fi confirmat efectul acestor pilule. În casurile cele mai desparate, în cari celelalte medicamente s'au întrebuințat fără nici un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumerate casuri și în timp scurt, însănătoșare deplină. **1 șatulă cu 15 pilule în preț de 21 cr.; un pachet de 6 șatule 1 fl. 5 cr.; comande cu rambursă nefrancată 1 fl. 10 cr.**

Dacă se trimite banii anticipativ, atunci se trimite și comanda franco și costă 1 pachet de pilule 1 fl. 25 cr.; 2 pachete 2 fl. 30 cr.; 3 pachete 3 fl. 40 cr.; 4 pachete 4 fl. 40 cr.; 5 pachete 5 fl. 20 cr.; 10 pachete 9 fl. 20 cr. Mai puțin de un pachet nu se trimite.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consumenții mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fiecare după-ce va folosi acest medicament, se va simți silit a-l recomanda mai departe.

Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de recunoștință.

Leongang, 15 Maiu 1883.

Preaonorate Domnule! Pilulele D-Voastre produc adevărată minune; ele nu sūnt ca alte multe mijloace lăudate, ci ele ajută într-adevăr aproape pentru toate.

Din pilulele procurate la Pasci cele mai multe le-am împărțit amicilor și cunoscuților și au folosit tuturor, chiar și persoane de o etate înaltă și cu diferite boale și dureri auzind că prin ele — dacă nu sănătatea completă, dar totuși o îmbunătățire însemnată. Te rog dar' să-mi trimiți earși cinci pachete. Dela mine și din partea tuturor câți am avut norocul a ne redobândi prin pilulele D-Voastre sănătatea, — cea mai intimă mulțumită

Martin Deutinger.

Bega-St.-György, 16 Februarie 1882.

Onorate Domnule! Nu Vē pot îndestul exprima mulțumită pentru pilulele D-Voastre, deoarece-ee prelungă ajutorul lui Dzeu, muierea mea, care a suferit ani îndelungați de *miserere*, s'a vindecat prin pilulele curățitoare de sange ale D-Voastre de această boală, și deși deocamdată mai trebuie să folosească, totuși sănătatea ei e atât de recreată, încât poate să-și caute earși cu vioiciune tinerească de toate ocupațiunile sale. De această mulțumită a mea Vē rog să faceți us pentru binele tuturor suferitorilor și Vē rog totodată pentru trimiterea din nou a alor două șatule de pilule și două bucăți de săpun chinezesc. Cu deosebită stimă, devotat

Aloisiu Novak.
Grădinar suprem.

Stimate Domnule! Presupunēnd că toate medicamentele D-Tale vor fi tot așa de bune ca renumitul D-Tale balsam în contra **degerării**, care în familia mea a făcut un sfârșit repede mai multor casuri de umflături de degerare, pre lungă toată neîncrederea mea în așa numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărât totuși a începe cu pilulele depurative ale D-Tale, pentru a bombarda cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemorrhoide. Fără întârziere trebuie să-ți mărturisesc, că suferințele mele vechi după o întrebuințare de 4 săptămāni, au încetat cu totul și că recomand în modul cel mai călduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contră și dacă vei face întrebuințare de aceste șire, — dar' fără de publicarea completă a numelui.

Viena, 20 Februarie 1881. Cu toată stima **C. v. T.****Balsam de înghețătură**

de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra cucuelor de îngheț de tot felul, cum și pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 borcānel 40 cr.

Balsam de gușe,

medicament probat contra gūtului, 1 flacon 40 cr.

Esența de viață

(picături de Praga) în contra stomacului stricat și durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.

Extract de plantagină,

un medicament prea bine cunoscut, excelent leac de casă contra catarului, răgușelei și tusei etc. 1 flacon 50 cr.

Alifie americană de reumatism,

remediu cu efect grabnic, nic și sigur, cel mai bun leac la toate relele reumatice, ca: durere de osul spinării, junghiuri, ischiaș, migrenă, dureri de dinți, de cap, de urechiă etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Licor de flori de Alpi,

de W. O. Bernhard. 1 flacon 2 fl. 60 cr., ½ flacon 1 fl. 40 cr.

Esență pentru ochi

de Romershausen. 1 flacon 2 fl. 50 cr., ½ flacon 1 fl. 50 cr.

Pomadă de Tannochinină

de I. Pserhofer, de un șir de ani recunoscută ca cea mai bună dintre toate remediile pentru creșterea părului. Un borcan mare elegant 2 fl.

Pflastru-universal

probat de prof. Steudel, la rane de împuns și lovituri la toată specia de umflături rele, la umflături ce erup în mod periodic, la ranele și aprinderile de fite și la multe alte boale de acest soi. Un borcan 50 cr.

Sare universală de curățenie

de A. W. Bullrich. Un remediu excelent de casă în contra tuturor urmărilor ale indigestiunii, ca: durere de cap, amețală, cărcei la stomac, acreală la gūt, suferințe haemoroidale, încuiere etc. 1 pachet 1 fl.

Rachiu de drojdii.

1 flacon 60 cr.

Prav în contra sudoarei picioarelor. 1 șatulă 50 cr.

Medicamente homōopatice de tot soiul se află totdeauna în cantitate suficientă.

Afară de preparatele aici numite se mai află în deposit toate specialitățile farmaceutice indigene și străine anunțate prin diarele austriace, ear' articoli, cari din întâmplare nu s'ar afla în deposit, se vor comanda de altundeva prompt și ieftin.

Comande prin postă se vor efectua grabnic dacă se va trimite prețul mai nainte, sau și prin rambursă postală.

Comande făcute prin trimiterea mai nainte a banilor vin mai ieftin în ceea-ce privesce porto, decât dacă pachetul comandat sosese cu rambursă postală.

[390] 12—12